

hurtigt, skønt der altid, ligesom ved Toldlovsforslaget, vil være den Udvej, at man midlertidig administrativt kunde forhindre en overdreven Indførsel indenfor et begrænset Tidsrum.

Overraskende kommer Lovforslaget til Rigsdagen — jeg kan ikke lade være med at tænke paa, hvor mange ret ubetydelige Lovforslag der kræver en meget lang Behandling her i den høje Rigsdag, medens et Lovforslag af denne indgribende Betydning nu skal passere Rigsdagen i Løbet af halvanden Dag —, fordi det betegner en Omvæltning i den høje Regerings Politik. Efter det Program, den høje Regering har opstillet, efter Udtalelser, man har hørt fra de enkelte Ministre, kunde man ikke vente, at der fandtes nogen Sympati hos Ministeriet for Foranstaltninger, der vil medføre en saa voldsom Beskyttelse, som der her er Tale om, for visse Industrier, en Beskyttelse, som vil gavne baade Arbejdsgiverne og Arbejderne. I begge disse Fag er der Tale om en Arbejdsløshed, som mandsøger at bekæmpe. Men der er ogsaa Tale om Fabrikker, hvis Virksomhed man vil beskytte, Fabrikker, hvis Virksomhed er om ikke helt gaaet i Staa, saa dog saa haardt angrebet, at man maa befrygte, at den ikke kan klare sig. Den højtærede Regering har jo imidlertid ikke tidligere ytret nogen Sympati for paa en saadan Maade, som der her er Tale om, at komme Industrien til Hjælp; de Foranstaltninger, der tidligere er truffet, kan paa ingen Maade sammenlignes med denne. Den højtærede Finansminister, som er til Stede her, har f. Eks. paa Møder i Fjor Sommer gentagne — jeg kan ikke citere Udtalelserne ordret, men Meningen var klar nok — erklæret sig imod et Indførselsforbud med tilhørende Prisregulering, idet den højtærede Minister med Rette sagde, at det var den stærkeste Form for Beskyttelse, som overhovedet kunde tænkes, og en saadan Beskyttelse vilde han ikke gaa med til, Regeringen var imod dette. Jeg kunde naturligvis ogsaa anføre Ytringer af den højtærede Landbrugsminister, som desværre ikke er til Stede; det vilde jo være interessant at høre hans Mening, dels som Minister, dels som Landstingsmand, om dette Forhold. Den højtærede Landbrugsminister har — og man maatte antage, at han var i Overensstemmelse med den øvrige Regering — mange Gange udtalt sig for, at, som han sagde, Kræfternes frie Spil skulde raade, og der skulde være den Konkurrence til

Stede, som sikrede Forbrugerne den billigste Vare. Disse Standpunkter har man altsaa forladt og forladt paa en meget bemærkelsesværdig Maade, idet Lovforslaget betegner et fuldstændigt Brud med Ministeriets tidligere Politik paa dette Punkt.

Lovforslaget vil støtte to Industrier: Cigarfabrikationen og Skotøjsindustrien, og derom kan der ikke være Tvivl, at disse Industrier trænger til en saadan Beskyttelse. Hvad Skotøjsindustrien angaar, kan der efter de foreliggende Oplysninger og ifølge mange Omstændigheder ikke være Tale om andet, end at den staaar paa meget svage Fødder, saaledes at de paagældende arbejder under de ugunstigste Vilkaar. Med Hensyn til Tobaksindustrien tror jeg, det stiller sig noget anderledes, men Arbejdsløsheden i dette Fag er utvivlsom. Jeg maa dog her minde om, at da man behandlede Skattelovene, og Tobaksskatten var til Behandling i dette høje Ting, blev der dels af den højtærede Finansminister, dels og meget stærkere af Ordføreren for den socialdemokratiske Gruppe gjort gældende, at naar man nu forøgede Afgiften for de billige Cigarer — og man forøgede den kraftigt —, var det en Foranstaltning, som ikke mindst skulde tjene til at afsvække Arbejdsløsheden. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, den samme, som er Ordfører i Dag, paa-stod overfor mig, som gjorde gældende, at dette neppe vilde blive Tilfældet, at Sagen var klar, og at man nu kunde vente, at Arbejdsløsheden i Tobaksfaget vilde standse. Virkelig blev der ogsaa i Løbet af de førstkommende Uger antaget en Del Arbejdere, og jeg erindrer den Jubelstemning, som da var til Stede i det socialdemokratiske Parti over, at denne kloge Forholdsregel: at sætte Priserne op for Cigarer, var til Gavn for Arbejderne paa en saadan Maade, at de to Ting, Prisfordyrelsen og den aftagende Arbejdsløshed, kunde veje op mod hinanden. Nu, 3—4 Maaneder efter, er der den samme, ja, en tiltagende Arbejdsløshed i Faget, saa at Socialdemokraterne godt den Gang kunde have sparet sig at støtte Regeringen — og uden denne Støtte havde maaske Lovforslaget ikke kunnet gennemføres — med Hensyn til at prisfordyre Cigarerne; men dette er nu sket.

Disse to Industrier agter man her at hjælpe, og jeg kan paa det radikale Partis Vegne, ligesom det er sket i Folketinget, give min Tilslutning til, at denne Hjælp ydes ved den foreslaaede Foranstaltning.